

รธน. มาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง
ป.วิ.อ. มาตรา ๑๕

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ บัญญัติให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญา นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่พอจะใช้บังคับได้ในกรณีที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาไม่ได้บัญญัติวิธีพิจารณาไว้โดยเฉพาะ เพื่อให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจปรับใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายแก่คดีอาญาได้ มีความมุ่งหมายเพื่อให้หลักการดำเนินคดีอาญาและการดำเนินคดีแพ่งเป็นไปตามพื้นฐานเดียวกัน และหลีกเลี่ยงการบัญญัติกฎหมายซ้ำ โดยการใช้อำนาจของศาลตามมาตราดังกล่าวต้องเป็นไปตามหลักการพื้นฐานการดำเนินคดีอาญา ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักการอันเป็นสาระสำคัญของวิธีพิจารณาความอาญา และไม่กระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพของประชาชน บทบัญญัติดังกล่าวมีความชัดเจนแน่นอน คู่ความมีสิทธิโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเต็มที่ ไม่เป็นการจำกัดสิทธิในการได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐตามรัฐธรรมนูญ เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และนำมาใช้บังคับกับคู่ความในคดีเหมือนกัน ไม่ขัดต่อหลักความเสมอภาค ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง

ย่อโดย นางสาวพัชรภรณ์ อินทรปรุ่ง

นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นางสาวณัชชภาพิมพ์ ภัทรานุรักษ์กุล

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๒

นางสาวนฤมล แซ่ไฉ่

ผู้อำนวยการสำนักคดี ๑

นางศรัณยา วีระกรพานิช

ผู้เชี่ยวชาญด้านคดี

นายอดิเทพ อุยยะพัฒน์

รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ

นางสาวร่มปรางค์ สวมประคำ

รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ รักษาการแทน

เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ